

Kísérőlevél

Kövér László a Magyar Országgyűlés elnöke részére
1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.
email: ktk@parlament.hu

Tisztelt Címzett!

2012. december 14.

2012. október 19-én kelt közérdekű bejelentésünkre az Ön felhatalmazásával Ágostházy Szabolcs hivatalvezető-helyettes által írt választ nem fogadom el, mert Ágostházy Szabolcs mint jogalkalmazói alany, válaszában pontatlanul, hiányosan idézi a 2012. december 12-én hatályos állapotában megjelenő Alaptörvény, Alapvetés, B cikk (4)-et, idézve:

„... a közhatalom forrása a nép ezt a közhatalmat pedig főszabály szerint választott képviselői útján gyakorolja. ...”. helyesen:

„ ... (4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, *kivételesen közvetlenül* gyakorolja. ...”

A hiányosan idézett törvény, mint egyoldalú, címzett akaratnyilatkozat, jogvesztő értelmezést eredményez a közhatalom forrásának kárára.

Tekintettel arra, hogy nevezett további válaszai jogi szempontból értelmezhetetlenek, ezért elfogadhatatlanok és mivel további jogorvoslati lehetőség nincs, az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszt nyújtok be.

A benyújtott dokumentum másolatát jelen levélhez csatolva megküldöm.

Szigeti Sándor
MRPP elnök

A Magyarország Alkotmánybírósága részére

Postacím: 1535 Budapest, Postafiók 773. E-mail: tajekoztatas@mkab.hu Telefon: +36 1 4883 220

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Szigeti Sándor
és
Dr. Farkas József
és
Apostoli Magyar Királyság
és
Magyar Republikánus Politikai Párt
és
Magyar Nemesi Rend
és
Szövetség a Szentkorona Országáért Konzervatív Párt
és
Magyar Királyi Szent István Rend
és
Hun Lélekközösség Pálos Rendháza

beterjesztő

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére

Tartalomjegyzék

I. Alkotmányjogi panasz	3. oldal
II. A bíróság illetékessége	4. oldal
III. Indoklás	4. oldal
III. Az alkotmányjogi panasz benyújtójának illetékessége	4. oldal
V. Igazolási kérelem	5. oldal
VI. De jure jogforrás	5. oldal
VII. De facto jogforrások	7. oldal
VIII. Indoklás	7. oldal
VIII. Magyarország Alaptörvénye	10. oldal
X. A jogorvoslatért	10. oldal

Mellékletek

1. számú melléklet	Igazolási kérelem	(M-1)
2. számú melléklet	Közérdekű bejelentés	(M-2)
3. számú melléklet	Válasz	(M-2.c)
4. számú melléklet	Feladóvények	(M-3)
5. számú melléklet	Rendi határozat	(M-4)
6. számú melléklet	IV. Károly lemondása	(M-5)
7. számú melléklet	Néphatározat	(M-6)
8. számú melléklet	A Tanácsköztársaság alkotmánya	(M-7)
9. számú melléklet	Magyar Szocialista Szövetség	(M-8)
10. számú melléklet	1920- évi I. törvény	(M-9)
11. számú melléklet	1945. évi I. törvény	(M-10)
12. számú melléklet	1946. évi I. törvény	(M-11)
13. számú melléklet	Törvény a népszavazásról	(M-12)
14. számú melléklet	1949. évi XX. törvény	(M-13)
15. számú melléklet	Magyarország Alaptörvénye	(M-14)

I. Alkotmányjogi panasz

1. Fent megnevezettek alkotmányjogi panasszal élnek.
2. Megnevezettek indítványozzák az Országgyűlés által 2011. április 25-én elfogadott és 2012. január 1-én hatályba léptetett „Magyarország Alaptörvénye” megnevezésű jogszabály megsemmisítését, a törvényt megalkotó jogügylet megtámadásával.
3. Megnevezettek indítványozzák, hogy jelen alkotmányjogi panaszt, a 2011. évi CLII. törvény 61.§ (2) -ben foglaltakra, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1/2012. (I. 3.) Tü. határozat 2.§ (2) b) pontja értelmében, az Alkotmánybíróság sürgősséggel tárgyalja a súlyos és helyrehozhatatlan kár és hátrány elkerülése okán, továbbá, mert a jogbiztonság védelme érdekében azonnali intézkedésre van szükség.

4. Hivatkozva a fentebb leírt 1-től 3-ig pontokban foglalt állításokra, megismételjük, mintha azok teljes egészében le volnának írva.

II. Az Alkotmánybíróság illetékessége

5. Az Alkotmánybíróság jelenlegi jogállása az illetékességgel összefüggésben, az 1949. évi XX. törvényt módosító, 2012. január 1-én hatályba lépő Magyarország Alaptörvénye szerint: jelen alkotmányjogi panaszelbírálására az Alkotmánybíróság jogosult.

III. Indoklás

A 2011.évi CLI. törvény 1.§ a), valamint a 2.§ az Alkotmánybíróságot teszi illetékessé, mert az Alkotmánybíróság a 2011.évi CLI. törvény II. Fejezet, 9. pont 26.§(2) a), és b), továbbá a 29.§ és a 30.§ (1) eseteket az Alkotmánybíróság illetékességébe rendeli, idézve:

„**26.§(2)** Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha

a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, **bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem**, és

b) **nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás**, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Továbbá,

29.§ Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** esetén fogadja be.

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtójának illetékessége

6. Jelen alkotmányjogi panasz benyújtói, a Szentkorona, mint jogi személy, több jogi személy, Szigeti Sándor és Dr. Farkas József magyar természetes személyek. A 2012. január 1-én hatályba lépő Magyarország Alaptörvénye SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk (7) szerint, idézve:

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Továbbá:

a 2011.évi CLI. törvény 26. § (1) alapján, idézve:

„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) alapján alkotmányjogi panasszal az **Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet**, ha az ügyben ...

...(2) b) **nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás**, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.”

Fentiek alapján az alkotmányjogi panasz benyújtói az ügyben illetékesek.

Az Apostoli Magyar Királyság, képviseli: Szigeti Sándor, idézhető címe: 2601 Vác, Pf.53. és Dr. Farkas József, (a Polgári Törvénykönyv XL fejezet 2. 484.§alapján, a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint) illetve, ha az Új polgári Törvénykönyv vonatkozó rendelkezése, a Kodifikációs Főbizottság javaslata alapján, változatlanul lépne hatályba, akkor az:

Új Polgári Törvénykönyv, VI. rész XXXII. cím 6:581.§, Megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint, idézve:

„Aki valamely ügyben más helyett eljár anélkül, hogy arra megbízás alapján vagy arra jogosult volna, az ügyet úgy köteles ellátni, amint azt annak érdeke és feltehető akarata megkívánja, akinek javára beavatkozott.”

V. Igazolási kérelem

7. Tekintettel a 2011.évi CLI. törvény 30.§ (3)-ra, idézve:

„(3) Az Alkotmánybíróság olyan alkotmányjogi panasz tárgyában is dönthet, amelyet az indítványozó rajta kívül álló, elháríthatatlan okból történő akadályoztatása folytán a határidő eltelte után nyújtott be, és az akadály megszűnésétől számított tizenöt napon belül - az elbírálásra alkalmas indítvány előterjesztésével egyidejűleg - igazolási kérelmet nyújt be. Az igazolási kérelem megalapozására szolgáló tényeket az indítványozó a kérelemben valószínűsíti.”,

az 1. számú mellékleten (M-1) csatolt igazolási kérelmet nyújtok be.

VI. De jure jogforrás

8. Hivatkozva a fentebb leírt 1-től 7-ig pontokban foglalt állításokra, megismételem, mintha azok teljes egészében le volnának írva.

9. A magyar korona egysége a magyar jogrenddel vitathatatlan. Felépítése és díszítő motívumai egy központi szellemiséget jelenítenek meg, képei szimbolikája pedig a földi lét anyagiasult mintáit mutatják be. Alaki megjelenése félgömböt formál, és emberi fejre helyezve egészül ki egyé a maga teljességében, jelezve önmaga mindenek felettségét. Ugyanakkor, az ember a korona nélkül és a korona az ember nélkül önmagában csupán egy-egy fél, mert a Kozmikus Rend hatásai önmagukban az egészre hatnak, ami a természeti erők Földre gyakorolt hatásában nyilvánulnak meg. Az ember megismerheti és saját létének fenntartására fordíthatja ezeket a természeti hatásokat. Ugyanakkor, tudatában annak, hogy a Kozmikus Rend erői a Földre hatnak, és a Föld egyik összetevője a Földön élő ember, az ember saját önfenntartó tevékenysége a Kozmikus Rend szabályi között kell, hogy maradjon. A magyar korona a Kozmikus Rend anyagiasult hordozója, megcsonkított létében is a magyar jogrend forrása. Olyan hivatkozási alap, ami végső ok, amelyre az embernek nincs hatása. Ha a Földre ható természeti erőket kihasználó emberi tevékenység összessége a Föld megnyilvánulásait a Kozmikus Rend ellenébe fordítja, a kozmikus erők visszahatnak. A visszahatás mikéntjére vagy mértékére az embernek nincs befolyása, sem megjósolni, sem irányítani nem tudja azt. A Kozmikus Rend hatásai az

ember felett állnak, és ennek bizonyítása nem szükséges. A ható erők ismerete a beavatottak szakrális tudása, amely tudás teljességét a magyar korona (a Szentkorona) hordozza.

Fentiek alapján a magyar történelmi jogrend jogforrása a magyar korona (a Szentkorona), és joghatással bíró jogalapítás kizárólagos joga az első jogkiterjesztett kezében van. A magyar jogrendben jogalapító hatalmasság, mint az első jogkiterjesztett: törzsfő, fejedelem, király, és jogforrás a legfőbb közjogi méltóság, a magyar korona (a Szentkorona).

A magyar jogrendben alkalmazott jogforrás utolsó aktív állapotában a kodifikált jog-keletkeztető hatás meghatározása a Tripartitumban található idézve:

10. Tripartitum, Előbeszéd, 2. CZIM: A jogról és a jognak felosztásáról

„... A jog pedig, a mennyire czélunkat illeti, annyi, mint: helyes vagy igazságos, a mi az igazságtól származik. És czélunkhoz képest úgy vesszük, mint a mi akár írásban foglalt, akár írásba nem foglalt szokásainkat. ...”

11. Ugyanitt, idézve:

6. CZIM: A törvény meghatározásairól és ennek kellékeiről

„1.§ Az ugyanis először: a nép rendelete, mely szerint valamit az előkelők a köznéppel együttesen végeztek. ..., ... mert a rendelkezésnek és törvényalkotásnak minden hatalma, a mely hajdanában a népnél volt, ez idő szerint fejedelmünket illeti, ...”

Fentiekből következik, hogy 1514-ben minden kötelemkiváltó jogalapítás jogosultsága a „fejedelem”, általánosabb megfogalmazásban, az első jogkiterjesztett kezében volt. Ekkor a jogforrás a magyar korona (a Szentkorona) volt.

12. A magyar jogrend 1526. november 3-tól passzív állapotba került, amelynek oka I. (Habsburg) Ferdinánd törvénysértő megkoronázása – Podmaniczky István nyitrai püspök nem jogosult a ceremónia elvégzésére. A magyar szokásjog előírása szerint koronázást az esztergomi, vagy a kalocsai érsek a magyar koronával (a Szentkoronával), Székesfehérváron végezhet.

13. Továbbá, 1505-10-13-i Rendi Határozat egyértelműen kimondja, hogy a magyar nemzet királya csak magyar vérből való lehet, akit a magyar nemesek választanak rákos mezején. (A Rendi határozat megtalálható a Magyar Országos Levéltárban DL39335 jelzettel. Régi jelzet: Q 2 / A 197). Csatolva a 4. számú melléklet (M-4).

Fentiekből következik, hogy a magyar jogrend állapota a törvényesen megválasztott első jogkiterjesztett hiányában passzívvá vált. A szokásjog szerint az aktív állapotú szuverének (a magyar korona és a nép) kötelem, hogy a passzív állapotú szuverént aktívvá tegye, ugyanakkor, bármelyik szuverén hiányában minden ezen időszak alatt megalkotott törvény de jure semmis, kötelem keletkeztető joghatása nincs.

VI. De facto jogforrások

14. Hivatkozva a fentebb leírt 1-től 13-ig pontokban foglalt állításokra, megismételjük, mintha azok teljes egészében le volnának írva.

15. Kihirdetett kartális végzés, vagy rendelvény, amely a magyar jogrend jogviszony tartalmát egyoldalú nyilatkozatával megállapította, módosította vagy megszüntette oly módon, hogy a magyar népre nézve keletkeztetett kötelezettséget és szüntetett meg jogokat, összesen 9 alkalommal készült. Ezek az egyik, vagy másik, vagy kettő szuverén hiányában kötelelem keletkeztető joghatás kiváltására nem alkalmasak, mert törvény- és jogellenesek, mert nem jogalapító hatalmasság szentesítette azokat, következés képen semmisek.

VII. Indoklás

16. A királyi hatalom gyakorlása 1918. évi november hó 13. napján megszűnt (5. számú melléklet (M-5)), továbbá az 1910. évi június hó 21. napjára törvényszerűen összehívott országgyűlés képviselőháza az 1918. évi november hó 16. napján hozott határozatával önmagát feloszlottnak nyilvánította, főrendiháza pedig ugyanazon a napon tartott ülésében e határozatot tudomásul vette és tanácskozásait berekesztette, miáltal az országgyűlés működése is megszűnt. Ezzel a magyar jogrend jogforrása megmaradt passzív állapotában, továbbá jogalkotó autoritása, a Szentkorona első jogkiterjesztette lemondott jogalapító hatalmáról, és mert a szokásjogot addig maradéktalanul nem kodifikálták.

17. 1918. november 16-án a Magyarország Nemzeti Tanácsa nevű tömörülés, "Néphatározat" címmel törvény- és jogellenes közleményben a magyar jogrend jogviszony tartalmát egyoldalú nyilatkozatával módosította azzal, hogy a Magyarországot népköztársasággá nyilvánította. A kiadott kommuniké figyelmen kívül hagyta, hogy a "Magyarország" megnevezés 1918. november 16-ig kizárólag földrajzi fogalomként volt használatos, valamint azt, hogy a magyar földrajzi területek hivatalos elnevezése Magyar Királyság volt. Továbbá, a Magyarország Nemzeti Tanácsa nevű szervezet határozata nem képviseleti szervezetben, nem országgyűlési határozattal, és nem a jogrendben meghatározott törvényalkotási rendben íródott. Ugyanakkor az 1918. november 16-án 00 óra 01 perckor hatályában lévő magyar jogrend jogalapító hatalmassága, az első jogkiterjesztett, inaktív állapotában volt, de az úgynevezett „Néphatározat”, nem rendelkezett annak aktiválásáról, melynek okán de jure, kötelemkiváltó joghatással nem bír.

A "Néphatározat" de facto és de jure jogérvénye megszűnt, idézve:

„Az új alkotmány kihirdetésével a Forradalmi Kormányzó-tanács XXVI. sz. rendeletével megállapított ideiglenes alkotmány (I. I. füzet 43. lap) hatályát veszítette.” Csatolva: 6. számú melléklet (M-6).

Fentiek alapján a magyar jogrend továbbra is passzív állapotában maradt.

18. Az 1919. év március 23-án kiadott "A Tanácsköztársaság alkotmánya" című rendelet ugyancsak törvény és jogellenes kiadvány, mert a magyar jogrend ügyrendi szokásával ellentétes módon alkották, nem a jogalapító hatalmasság adta ki, és ellentétes a magyar jogrend azon elvével, amely kimondja, hogy „végrehajtó hatalom nem alkotmányozhat”. Jogérvénye ideiglenes, az 1919. év június

23-án kiadott "A Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácsköztársaság alkotmánya" című kiadvány megszűnteti. Csatolva: 7. számú melléklet (M-7).

Ezek alapján a magyar jogrend továbbra is passzív állapotában maradt.

19. Az 1919. évi június 23-án kiadott "A Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácsköztársaság alkotmánya" című kiadvány ismét törvény- és jogellenes kiadvány, mert megalkotója a jogalapító joggal nem rendelkezett, nem a magyar jogrend jogforrásából merít, továbbá nem szentesítette sem az első jogkiterjesztett, sem a nép. Jogérvényét az 1920. évi első törvény megszüntette. Csatolva: 8. számú melléklet (M-8).

Ezek alapján a magyar jogrend továbbra is passzív állapotában maradt.

20. Az 1920. évi I. törvény 2. §-a, idézve: „2.§A nemzetgyűlés a magyar állami szuverenitás törvényes képviselőjének nyilvánítja magát, amely alkotmányunk értelmében az államhatalom gyakorlásának további módját is jogosult rendezni.” alkotmányellenes, mert a magyar jogrend maradéktalan helyreállítása helyett, bevezette állami szuverenitást, ezzel a királyi hatalom gyakorlását leminősítette államhatalom gyakorlássá, és annak minden módját magához vonta, idézem: „4.§A törvényhozó hatalmat a nemzetgyűlés gyakorolja.” Jogérvénye ideiglenes, megszűnt. Csatolva: 9. számú melléklet (M-9). Ezek alapján a magyar jogrend jogforrása továbbra is passzív állapotában maradt.

21. Továbbá, az összehívott Nemzetgyűlésre a magyar nemzet teljes lakosság 28%-a küldhette el képviselőit, a Magyar Királyság területeinek idegen fegyveres megszállása miatt. Továbbá, az 1920. évi I. törvény az alkotmányosság helyreállításáról, és az állami főhatalom gyakorlásának ideiglenes rendezésről szól. A törvény címe visszaemelte a magyar jogrend jogforrását aktív állapotába, azonban a főhatalom gyakorlását kiemelte abból és önállóvá nyilvánította, ami magyar jogrend hármasságát megbontotta. Ennek okán a magyar jogrend jogforrása továbbra is passzív állapotában maradt. Csatolva: 9. számú melléklet (M-9).

22. Az "1945. évi I. törvény a magyar állami szuverenitás gyakorlásáról" törvényerőre emeli az 1944. évi december 22. napján tartott ideiglenes nemzetgyűlés határozatát, ami törvény- és jogellenes, mert a határozat háborús időszak alatt született, felhatalmazás nélküli képviselők alkották, és fegyveres erővel megszállt területen, jogalapításra fel nem jogosított csoport alkotta. Jogérvénye semmis, mert nem joghatást kiváltó módon született és nem törvényes jogalapító hatalmasság alkotta. Csatolva 10. számú melléklet (M-10).

Fentiek alapján a magyar jogrend továbbra is passzív állapotában maradt.

23. Az "1946. évi I. törvény Magyarország államformájáról" elismeri, hogy a magyar jogrend rendelkezései a hatalomgyakorlásról, 1918. november 13-án, a jogalapító hatalmasság lemondásával ellehetetlenültek, továbbá, hogy a magyar jogrend jogforrása 400 évvel korábban került passzív állapotába. Ezzel, minden addig hozott törvény, jogszabály, rendelkezés semmis. Azonban, a törvényt katonai erővel megszállt ország területén alkották, továbbá Magyarország államformájáról hozott határozatról, nem tartottak népszavazást, így az nem a közösség akaratából született, következés képen, törvény- és jogellenes, jogérvénye semmis, mert nem joghatást kiváltó módon született.

Tekintettel a fentiekre, a magyar jogrend továbbra is passzív állapotában maradt.

24. Az 1949. évi XX. számú törvény "A Magyar Népköztársaság Alkotmánya" a Szovjetunió fegyveres erejének megszállása alatt született, továbbá a magyar jogrend jogviszony tartalmát egyoldalú nyilatkozatával átírta. A törvényről nem tartottak népszavazást, így az nem a közösség akaratából született, következés képen, törvény- és jogellenes, azért is, mert a magyar jogrend jogalapító szuverénje, az első jogkiterjesztett, passzív állapotában volt. Tekintettel a fentiekre, a magyar jogrend jogforrása továbbra is passzív állapotában maradt.

25. Az 1949. évi XX. számú törvény de facto, a mai napig hatályban van, mert az úgynevezett „Magyarország Alaptörvénye” saját jogforrásaként tünteti fel, idézve:
Magyarország Alaptörvénye, ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

"2. Ezt az Alaptörvényt az Országgyűlés az 1949. évi XX. törvény 19. § (3) bekezdés a) pontja és 24. § (3) bekezdése alapján fogadja el."

Csatolva 13. számú melléklet (M-13). Mivel a magyar jogrend jogforrása a magyar korona (a Szentkorona) mint a legfőbb szuverén, a jogok és a jogokhoz rendelt kötelek összességének hordozója, az 1949. évi XX. törvény megnevezése és tartalma törvény- és jogellenes, kötelelem keletkeztető hatása nincs, de jure illegitim, törvénytelen.

26. Az 1949. évi XX. számú törvény és annak minden módosítása szerint alkotott, határozatok, rendeletek, törvények, kis módosításokkal, de továbbra is hatályosak, és az igazságszolgáltatás minden nap hivatkozik rájuk. Egy hatályon kívül helyezett törvény kógens hivatkozása magát a megalkotott törvényt és annak végrehajtási utasítását automatikusa semmissé nyilvánítja.
Ennek okán, a logikai jogértelmezés szerint, vagy érvényben van az 1949. évi XX. számú törvény, vagy az úgynevezett „Magyarország Alaptörvénye” megnevezésű jogszabálygyűjtemény semmis.

27. Az Alkotmánybíróság honlapján, az úgynevezett Alaptörvényt alkotmányként hivatkozta, idézve:
<http://www.mkab.hu/alkotmanybirosag/az-alkotmanybirosagrol/tortenet>
„ ... 2012. január 1-jén *új alkotmány*, az Alaptörvény lépett hatályba, ...” Ez ellentmond az 1989/XVII. tv. 7.§-nak, idézve:

„ 7. § Az alkotmány elfogadásáról (megerősítéséről) népszavazás útján kell döntenet.”,

ami, alkotmányos jogként rögzített törvény, melynek okán az alkotmány országközi elfogadása után, de annak hatálybaléptetése előtt népszavazással meg kell erősíteni azt. Csatolva a 12. számú melléklet (M-12). Miután Magyarország Alaptörvényéről referendum nem volt, az Alaptörvény nem lehet alkotmány. Ha 1949. évi XX. számú törvény hatályon kívüli, joghatása semmis, mert az Alaptörvény megsemmisíti azt, akkor az alaptörvény is semmis, mert kógens hivatkozásra az 1949. évi XX. törvény nem alkalmazható. Ha 1989/XVII. tv. 7.§ előírása szerint az alaptörvényről nem tartottak népszavazást, akkor a Magyarország Alaptörvényének hatályba léptetése jogsértő, törvényellenes.

Ugyanakkor, a „Magyarország Alaptörvénye” megalkotói a 17-26. pontokban felsorolt okokra is hivatkozva, a történelmi magyar jogrend jogforrását passzív állapotából nem emelték fel aktív állapotába, a jogalapító szuverén hatáskörét jogosulatlanul alkalmazták és a harmadik szuverén, a nép jogviszonyát önérdékű és egyoldalú jognyilatkozattal megváltoztatták.

Mindezekre tekintettel, a magyar jogrend és annak jogforrása továbbra is, de facto passzív állapotában van.

VIII. Magyarország Alaptörvénye jogellenességének igazolása

28. Hivatkozva a fentebb leírt 1-től 27-ig pontokban foglalt állításokra, megismételjük, mintha azok teljes egészében le volnának írva.

29. A 2012. január 1. napján hatályba léptetett úgynevezett Magyarország Alaptörvénye Nemzeti hitvallás részében foglalt 1949. évi XX. törvény érvénytelenségének kinyilvánítása, ellentmondásban van az Alaptörvény „Záró rendelkezések” 2. pontjában foglaltakkal, amennyiben az Országgyűlés az Alaptörvényt az 1949. évi XX. törvény 19.§ (3) bekezdés a) pontja szerint: idézve:

„19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve az Országgyűlés. ...

(3) E jogkörében az Országgyűlés, a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát ...”,

alkotta, mivel a hivatkozott törvény nem Magyarország Alaptörvénye megalkotásáról, hanem a Magyar Köztársaság Alkotmánya megalkotásáról rendelkezik. Csatolva 14. számú melléklet (M-14). Miután Magyarország Alaptörvénye nem alkotmány a kögens hivatkozás ellentmondást tár fel. Ennek okán Magyarország Alaptörvénye kötelelem keletkeztető joghatás kiváltására nem alkalmas módon lépett hatályba, így az érvénytelen, joghatása semmis.

Ennek okán a magyar jogrend és jogforrásának jogfolytonossága fennáll.

25. Fenti indoklásban bemutatottak alapján, álláspontunk szerint, Magyarország Alaptörvénye kötelelem keletkeztető joghatás kiváltására nem alkalmas módon lépett hatályba, így az érvénytelen, joghatása semmis.

26. A fentiekben felsorolt 9 kartális alkotmány egyike sem jelöli meg jogforrásként az eredeti magyar jogrend jogforrását.

A fentiekben felsorolt 9 kartális alkotmány egyike sem keletkezett joghatást kiváltó módon.

A fentiekben felsorolt 9 kartális alkotmány mindegyike semmis.

A magyar jogrend jogforrását sehol nem nyilvánították semmisnek, következés képe annak joghatálya folytonosan fennáll, csak annak érvényre jutását erőszakosan gátolják.

IX. A jogorvoslatért

Tisztelt Alkotmánybíróság

Tekintettel a fentebb felsorolt tényekre, betérjesztők az Apostoli Magyar Királyságot megszemélyesítő Szentkorona, mint jogi személy, a személyhez fűződő jogainak jogorvoslását követeljük az alábbiak szerint:

1. Követeljük, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, az úgynevezett Magyarország Alaptörvénye jogalapításra alkalmatlan, továbbá hatályba léptetése törvény- és jogsértő;

2. Követeljük az úgynevezett Magyarország Alaptörvénye jogszabálygyűjtemény azonnali hatállyal való megsemmisítését;
3. Követeljük, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, az 1949. évi XX. törvény és annak 2011. december 31-ig kihirdetett minden módosítása, kötelemkiváltó joghatására alkalmatlan;
4. Követeljük az 1949. évi XX. törvény és annak 2011. december 31-ig megalkotott minden módosításának azonnali hatállyal való megsemmisítését;
5. Követeljük a magyar jogrend (Magyar Történelmi Alkotmány) és jogforrása folytonosságának kinyilvánítását;
6. Követeljük a magyar jogrend (Magyar Történelmi Alkotmány) aktív állapotának kinyilvánítását.
7. Követeljük, hogy a jogsértő, nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsa;

Budapest, 2012.december 13.

Dr. Farkas József
SZASZKO elnök

Szigeti Sándor
MRPP elnök

IGAZOLÁSI KÉRELEM

A 2012. december 13-án, az Alkotmánybírósághoz benyújtott „alkotmányjogi panasz” ügyben, a 2011. évi CLI. törvény 30.§ (1)-ben és a 26.§ (2) b) hivatkozásában előírt 180 napos határidőt elmulasztottuk, ami miatt jelen beadványunkban **igazolási kérelemmel** élünk és az elmulasztott eljárási cselekményt egyidejűleg pótoljuk.

Indokolás

A 2012. július 8. napján lejáró panaszbenyújtási határidő elmulasztását az alábbiakkal indokoljuk:

Magyarország Alaptörvénye 2012. év január elsején lépett hatályba. Álláspontunk szerint, a törvény megalkotása és maga az Alaptörvény, törvény- és jogellenes, amint azt a jelen kérelemmel együtt benyújtott alkotmányjogi panaszban kifejtettük. A jogsértés fennállását többszöri figyelemfelhívó közleményben, nyílt levélben, végül közérdekű bejelentésben, mulasztásos alkotmányvétségként ismertettük a köztársasági elnökkel, a magyar kormánnyal és az országgyűléssel.

A közérdekű bejelentések elbírálását 2004. évi XXIX. törvény 141-143.§-ok szabályozó rendelkezés ellenére, megnevezett közjogi méltóságok közül csupán Kövér László elnök nevében és megbízásából Ágostházy Szabolcs válaszolt. Az utolsó közérdekű bejelentés szövegét a 2. számú mellékletben (M-2), feladóvevényeit a 3. számú mellékletekben (M-3), a kézhez választ a 2.c mellékletben (M-2.c) csatoltuk.

Ágostházy Szabolcs mint jogalkalmazói alany válaszában pontatlanul, hiányosan idézi a 2012. december 12-én hatályos állapotában megjelenő Alaptörvény, Alapvetés, B cikk (4)-et, idézve:

„... a közhatalom forrása a nép ezt közhatalmat pedig főszabály szerint választott képviselői útján gyakorolja. ...”. helyesen:

„ ... (4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, *kivételesen közvetlenül* gyakorolja. ...”

A hiányosan idézett törvény, mint egyoldalú, címzett akaratnyilatkozat, jogvesztő értelmezést eredményez a közhatalom forrásának kárára.

Tekintettel arra, hogy nevezett további válasza jogi szempontból értelmezhetetlen ezért elfogadhatatlan és további jogorvoslati lehetőség nincs, az alkotmányjogi panasz benyújtására előírt határnapot nem tarthattuk be, melynek igazolását jelen beadványunkban kérjük.

Fentiek alapján kérjük az igazolási kérelmem méltányos elbírálását.

Budapest, 2012. december 13.

Erről értesülnek:

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
Az alkotmányjogi panasz benyújtói

X. y., mint jogalkalmazói alany, Magyarország Alaptörvényének jogértelmezési szempontból vett rendszertani értelmezése hiányos, melynek okán, következtetése hibás. Idézve:

„(4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, kivételesen közvetlenül gyakorolja.”

Tekintettel a jogszabályhely pontatlan idézésére, minden további magyarázat jogsértő, következés képen elfogadhatatlan, érvénytelen.

A vívmány nem normaköteg és nem jogforrás. ez alapján nem hivatkozható a kormányzás öt alapelve: nyitottság, részvétel, elszámoltathatóság, hatékonyság és a koherencia.